

[Kofod-Svendsen]

at arbejdsformidlingens indsats i de seneste år er forbedret og AF-systemet værdsættes i voksende omfang af erhvervslivet. Et stigende antal virksomheder benytter arbejdsformidlingen ved besættelse af job. Det er denne udvikling, jeg ønsker skal fortsætte ved øget effektivisering og rationalisering af arbejdsformidlingen.

Så ved jeg, at fru Jytte Andersen vil tale om besparelser osv. Den kendsgerning, at flere er kommet i arbejde, nødvendiggør ikke, at der så skal ansættes flere i arbejdsformidlingen. Men man har gjort nogle positive erfaringer, og det mener jeg at man fortsat kan og skal gøre. Og har man lært hvordan, så tror jeg godt, man kan blive mere effektiv, så selv om man ikke ansætter flere folk, kan resultaterne godt blive bedre, fordi man bliver bedre i den måde, man arbejder på.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det er altid meget interessant for borgerlige partier at finde hjørner, hvor ét fagforbund er uenig med et andet fagforbund og måske endda med LO. Jeg vil godt sige, at både rapporten »Fup eller Fakta om paradoksproblemet« og de bemærkninger, som LO har sendt til finansministeren i forbindelse med denne redegørelse, peger på villighed til, hvis man kan dokumentere, at der er flaskehalsproblemer, så at være med til at løse dem.

Det er i og for sig også den linje, jeg har lagt op til, selv om jeg har haft nogle skarpe bemærkninger: hvis det kan dokumenteres på et kvalificeret grundlag; det er det, LO og SiD sætter spørgsmålstegn ved. Men hvis det kan dokumenteres – det har vi ikke fået endnu, hverken i rapporten eller fra ordførernes side her – så er vi med på at løse problemet, men foreløbig skal det altså dokumenteres.

Dernæst skal der skabes nogle bevillingsmæssigt bedre muligheder for at løse problemet i fremtiden. Jeg tror, det kommer i fremtiden; det eksisterer ikke voldsomt i dag, men det kommer i fremtiden, og det hænger selvfølgelig sammen med manglende muligheder efteruddannelsesmæssigt og uddannelsesmæssigt i det hele taget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg er ked af, at jeg hørte forkert på det lille ord »erkende« og »kende«. Nu erkender man vel ikke håndgribelige ting ud i den blå luft. Man kan selvfølgelig erkende filosofiske ting, men man erkender vel ikke et problem på arbejdsmarkedet, uden at man har et kendskab til problemet og problemets omfang – og med kendskab, dér mener jeg tal.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Kofod-Svendsen har ordet for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg vil bede fru Elisabeth Bruun Olesen om nøje at læse, hvad LO har udtalt i denne sag, så tror jeg, man får taloplysninger i rigelig mængde.

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er jo nydeligt, at finansministeren vil bære os med en redegørelse om det, der kaldes flaskehalsproblemet. Fremskridtspartiet er enig i, at der er et flaskehalsproblem.

Om denne redegørelse kun er et forsøg på at bortlede opmærksomheden fra de mange hundrede tusinde arbejdsløse, der er i dette land, kan man da også nok sætte spørgsmålstegn ved. Den næste redegørelse kan måske komme fra arbejdsministeren, og den bør naturligvis omhandle problemet om de mange arbejdsløse.

Ved det seneste ministerskifte kom de nye ministre nærmest til at fremstå som små eller store orakler, der på rekordtid kunne ordne de løse ender. Tænk blot på industriministeren, der kort efter sin tiltræden fremlagde en pakke, der skulle løse værftskrisen, næsten da. Eller kulturministeren, der på rekordtid nærmest har løst TV-2-problemerne, tror ministeren da. Hvorfor skulle arbejdsministeren så ikke også kunne løse arbejdsløshedsproblemet sådan lige på en studs? Ministeren har jo allerede sagt, at ungdomsarbejdsløsheden vil være væk inden for en kortere årrække.

Finansministeren mener altså, at der er et flaskehalsproblem. Dette problem skal ifølge ministeren skyldes regeringens genopretningspolitik, der bl.a. skal have givet vækst i investeringerne, så dele af erhvervslivet er kommet til at mangle arbejdskraft. Denne